

Xavier Solanas

Xavier Solanas

Carles Santos presentà el seu darrer treball a Granollers amb mitja entrada al Teatre Auditori.

Sobre les bondats i maldats de Carles Santos i el tercer aniversari del Teatre Auditori

Granollers. La distància de tres anys no esborrà la memòria d'una estrena com ho palesà una assistència de mitja entrada. I fou una llàstima no es produís un ple de gom a gom, perquè l'obra s'ho mereixia. La presentació prèvia a la representació, que el crític musical de La Vanguardia, Karles Torra, va fer de l'autor i de la seva obra proporcionà uns coneixements que ajudaren a la comprensió i al seguiment de l'òpera. En síntesi l'espectacle és una alegoria de la realitat del món. El títol és ja molt significatiu i malgrat la cruïsa de l'argument, que gairebé passa desapercibuda, res de provocació i molta filosofia de la vida.

Els quatre personatges del títol sintetitzen metafòricament tota la creació. Síntesi que es fa més entenedora conforme es desenvolupen les diferents escenes de l'òpera. Podríem afirmar que es tracta d'un himne al resultat de la creació del món amb tot allò de bo i de dolent que s'ha manifestat. És curiós que com en l'òpera Ricardo y Elena, la cuina també hi juga, però aquesta vegada amb un protagonisme més obert. Podríem dir que la cuina és l'ambient on es desenvolupa l'acció i les espècies que li donen gust són la música, els silencis, els símbols i com element essencial, l'aigua. No podem oblidar l'efecte

de la plàstica, perquè conforme es succeïen les escenes les pintures i les escultures enriquien continuament l'exposició que era l'escenari d'una mostra d'art viva.

COPA DE CAVA

Com sigui que l'ocasió s'ho mereixia, segons els responsables del Teatre Auditori, en finalitzar la representació tots aquells que van voler van poder brindar amb una copa de cava per aquests tres anys de funcionament.

Tot l'espectacle d'*El compositor, la cantant, el cuiner i la pecadora*, de **Carles Santos**, embolcallava un ambient de misteri per la coordinació de llums i foscors que en alguns moments cercava un missatge místic. L'escena de la cuina, amb tots els fogons encesos, mentre es coïa l'àpat amb una música que recordava la gregoriana d'un cor de monjos, introduïa en el cuinar de cada dia l'element religiós que lliga perfectament amb el títol de l'obra i que força filòsofs reconeixen que la religiositat és inherent a la persona. No fou aquest l'únic moment. La història és la gran cuina en la que la humanitat és el cuiner i en la que s'hi cuinen bondats i maldats, representades per la cantant i la pecadora. No debades la música és la sublimació de la natura i el pecat la degradació. Però en aquest afer hi apareixen fenòmens purificadors que obliguen a grans sacrificis i treballs com ho palesà l'escena projectada en blanc i negre amb una música de fons turmentada. Sortosament l'àpat final presenta una escena en la qual l'estètica dels personatges i els seus silencis palesen l'assoliment de la felicitat.

JOAN SALA VILA

Nova guarderia

PER A NENS I NENES DE 0 A 3 ANYS

Obrim
el proper 1
de març!

- Metodologia educativa innovadora
- Il·lusió i responsabilitat
- Amplis horaris
- Àmplies instal·lacions

La màgia d'aprendre! Carrer Vallès 39 - Granollers - Informació: 678 250 688

